

İ'den İl'e

"İç sesli okumalar"

3

İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ
2017

ISBN:

Dizgi : İhramcızâde

Kapak :

Baskı- Cilt :

İçindekiler

YANLIZLIK	9
YOK AMA	11
GÖÇTÜ	13
UNUT AMA GİDEMİYEN BİRİYİM	15
DİMİ	17
SALINCAK DURMAYACAK	19
İMANSIZ OLMUYOR	21
KAÇINCI DA OLSA	23
AĞLA... AĞLA SUN	25
BİR BULAM	27
DEĞİL	29
VARDIR	31
BİR BİLDİĞİM VAR DER GİBİ	33
BUGÜN BİZE BAYRAMDIR	35

ZAMAN BUSUYUM	37
YORGUN	39
GÜLÜMSE DİLENCİNİM	41
S'US-AMA	43
ZORUMA GİTMİŞTİ	45
NE OLUR	49
DERDİM VAR DİRDİM ..HEMEN GİTME	55
BAŞKADIR İDA'M KÂF KALSIN	57
BURAYA KADAR	59
ELİM	61
YOLCU-BİLİ	63
DİL DÖNMÜYOR	67
GEL BU İŞTEN MAADA OL	69
ONU YEDİ AĞUSTOS BÖCEĞİ	71
ONUN İÇİN HEP İMAN	73
BEYAZ MEKTUBUMA KIRMIZI NOKTA	75
BİR HÛ SANA	77
ACIMA YOLUN SONU	79
TEMÂSİLE VE CİFÂN	81
GÖZ MÜREN ÇİZ DEFTERİ	83
HADİ SENE EMİ	87
HAKKI BİLMEZ	89
DERLER	91

<i>O...GELDİ Mİ</i>	93
<i>TAŞIMA BİR MAĞARA</i>	95
<i>PERVÂNELERİ</i>	99
<i>KAZANA FAL TUTTUM</i>	101
<i>İÇ ŞARABI... DEĞERSİZDİR</i>	103
<i>ERENLERİ'N</i>	105
<i>GÖLGEDEN ÇIK</i>	107
<i>HAYAT ACI ... DENİZİNDE BOĞULMADAN</i>	109
<i>AH BÂKİ KALDI</i>	111
<i>YOL BAZEN KULUNA KURBAN</i>	113
<i>ÖLÜM KADAR YAKIN... NEFESLE</i>	115
<i>KAMCA</i>	117
<i>HÂLÂ DER GİBİ</i>	119
<i>SAY OLUR</i>	121
<i>DEĞERSİZ BİR ANIMA</i>	123
<i>ANIYORUM DA İSTEDİĞİN KİM</i>	125
<i>NASIL OLSA DAYANACAK BİR YERİM VAR DİYE</i>	127
<i>KAPANMAK</i>	131
<i>GÜZELYERDEYİM</i>	133

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد
وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

Şüphesiz hamdimiz Allah Teâlâ içindir, O'na hamd eder, O'ndan hidayet ve bağışlanma dileriz.

Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimin kapısında tarifsiz sevgiyle beklemekteyiz.

Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına sonsuz saygı ve sevgiyle itaat etmeyi iki cihan nimeti ve büyük ihšana kavuşmuş olarak biliriz.

Şiirler vaktin rehninde kalmış duygularımızın tercümanıdır. İçeriğinde Pirânın himmeti vardır. Onların sevgisi ve sevdiğimiz güzel insanların manevi bağlantıları bizi yönlendirici olmuştur.

Dünyamızda en son bulduğumuz husus sevmekten öteye varmadığından ve ifade etmeninde mümkün olmadığı bu hayatta söylenecek sözler, tekrar tekrar harflerin peşinden gidişimiz hiç bitmeyecek görünüyor.

İhramcızâde İsmail Hakkı

YANLIZLIK

**“Her şeyi biliyorum, anlıyorum,
ama ne gücüm var, ne iradem.
Bana güç ve irade ver,
beni nereye istersen götür...”**

yanı başımda adın yine anıldı
yıllarca duydum demişim
uzak kalmış olduğum bir beden sessizliği
onu da bilmeden ömre saydım
şimdi sen yoksun tepenin üstündeki kümbette
hayalini bulutlara attım
düşerler belki peyderpey yağmurlar arasında
dökülürken bir gül açar güller açar
kalbi kırıklar ağlamasınlar
yolcular giderken senin kervanın hep burada
konaklar
ey kervân bir daha uğrarsan yârin yanına
bizden selam götürün ceylana
unutmadığımız
anlar ve hatıralar uğruna
her şey bizim için bitti o ersin muradına

burada olmazsa orada olur umuduyla
ölmüş nefislerin hayat bulacağı yüce yapıda
buluşmak kader olsun
gelimli gidimli dünya

YOK AMA

kayboldun mu
yüzlerce kere aramıştı
bir kere dönüşün olmamış
o yok mu... nerede
sormaya cesaret bulamıyorsun
demeye hacet
gel gidelim dedin geldi, git dedin gitti
şimdi ise bir kuru değnek ve bir kapı kenarında
durup durmadığını sormak
nedir diyecek kadar bir cesaretle
geçti gitti kapı değneği
o dikildi mezarına
başına gelince mi
taşına "huvel bâki" yazmaya
kullanılmadan atılan
girmesi lazım değil dedin buradan
seller aksa götürse bir kuru değnek değil mi
biri gider biri gelir
ey garip dal kırıldığın günden beri
asa oldun musa'ya bir zaman ejderha

çok mu kıymetli olduğunu zannettin
şimdi eşikten öte
yardan ayrı düşmüş
yar attı kapıya
deme ben mutsuzum
yok... yok bu da yok
sen bir kırık dal
kalsın eğilmek yalvarmak
karşı durma
ey tanrım kuluna da aç bir yol
sen sorarsın yine halini

GÖÇTÜ

bir evden göçtük diğerine
değişen sadece neydi
üflenen aynı dertlerim
göçtük yeniden
ağladığım ve güldüğüm şeyler
hangi elemin işareti
yıkılmayan değilken yıkılan
bitmeyenken biten
unutmak istemediğimi unutturan
içinde... her şeye yeniden
değişirken mekân
dört köşe bir tanrı evi
severim kâbe gibi
gün doğmuş gün batmış çölünde
kavrulsa sözlerim
kelimeler yatsın kumun üstüne
rüzgarla silinsin
gökle birleşmez ama divane gibi
bir ayrılık olsa da
bilsem bilmesem hepsi benim
dört köşe
tanrıdır misafiri evim

UNUT AMA GİDEMEYEN BİRİYİM

"(Onlar, Allah'ı unuttular), Allah da onları unuttu." (Tevbe, 9/67)

denizin kıyısındaki köpüğe sordun mu
nedir bu halin
yoksa sevgilinin ayağı değdi diye mi köpürdün
kendinle kavgayı bırak... bana bir bak diyorsun
birde uzak uzak durmaya gayret ederken
her an yüzünü gösteren
bu kadar çabuk gider mi
kaybettiği için üzülen ve kaybedilen biri
imkansız ne vardı bir ısrardan gayri
eline aldığı ışığı kırılmış camın parçaları
güneşine hayran bakar dururken duruşun uzak
uzak olmuyor
siyah yüzümün suzişine
gereksizde olsa bir bak
atmasan da yanan kalbimin ferine dayanmam
sen yoksun
çok mu istediğim

çok muydu derdime bir ilaç gelmeyişin
dayanacak halim kalmadı demem için günlerim
gitti
sırf alakasız bir ay ve güneş batmayacak kadar bir
uzun gün
düşüncelerini boğduğun yerde
hala büyük çöllerde aranan biri yok olsa da
canım için için dediğin meyhanede
son şarap kadehinden düşen damlayı kalbime
düşürdüm de bir hışırtı oldu mu diye bir kulak mı
verdin
sus git sevmeyenlere sevgini sat ben duyuyorum
duymayanlara bu gayretini bir silseydin
bak ne olurdu senin için

DİMİ

elimin altında her gün varlığına emin yaşarken
o güzelin sesi duyulmaz oldu.
nasıl olsa doğacak bir güneş gibi
sanırdım hep
ancak doğmuyor kimsede bilmiyor
kendisi yok
bir haber ... sormaya
ne oldu diye ağlamaya fırsat bile bulamadığım
kalbin titreyişine öldü mü ölü mü
bak yok
kelebeğin son çırpınışı
olmazdı daha geleceğim diye gelinen yerde
neden bilemedim
deniz köpüğü gibi gitti
garipler mezarlığında saltanatında
aşkına kurban diye anılır
dimi

SALINCAK DURMAYACAK

bir manası yok
canımdan sonra
sevmeyi sevmeyeceğim
kalbin işleri
geçmiş ve gelecekte kimin
iki yokta eceli bitirirken
onun da bir manası yok
bilinmesin
arada yıkılan bir sürü halleri
düşünüyorum
derde derman olmayan kelimeler
tamam
göz gördü mü yara kapanmıyor
çok şey istememişken
gecesi kara ve yalnız bir divanda
güneş mi doğmuş sabah aydınlığı
kendine yıkılmış bir ağacın
iki kapak arasında kalsın adını yazamaya
bir kuru yaprak
bir ileri bir geri
sallanıyor
mutlu olmadığı salıncak

durmasını beklediği zaman
bu acı devam edecek
biri var oldukça
itin itin
ancak salıncak durmayacak

İMANSIZ OLMUYOR

üzüldüm canıma ... n'olsun ki
hayalimde yürüdüğün yollar ve tek başına
kaldığına mı durduğuna mı
sevindirmek için bulduğun küçük taşlar
ses veriyor diye dinlemene mi ağlayım
duyulmak
ama istemezsin ki
yazmak ile gönül borcu ödenmiyor
gel gidelim demiştin benim için yapmak
gerekenleri bire bir
boşa mı gitti şimdi yoksun
olmuyor bir kağıt bir kalem ve bir söz
vermişsin sözler durayım
hiç sorma bana yeltenme
incelmiş zayıf bedenine değmeyen elbisen
bir hayal fırtınası
dursun için çok yalvarmış
ışsız gölgeli yerlerin kadehler kurumuş
o ne... meyhanede kapalı
şaraplar satılmıyor bozuk diyorlar
kana kana içmem lazım

ayık kafa beni zor taşıyor
gidelim yola canıma dedim
imanın yok mu
var diyorum amma
o yoklarda umudum
bu yol gerçekten imansız olmuyor

KAÇINCI DA OLSA

kaçıncı rüyanda benim
gizliden duyduğun... ses
suyun hışırtısında olan
bir kokunun içine gömülen
uzağında olmadığımı bilen
unutmaya çalıştığın yine benim
bakmadığın değmez diye kendine
verdiğin ikna turlarına direnen
bekliyorum beklediğin gibi ...bir sonun gelmesini
yazmak sana değil
zor olsa da zor denilen
kaçıncın da olsa yine benim

AĞLA... AĞLA SUN

niçin ağlama demem...
ağla
kırılmayan bir su olmayan taş olaman
ağla nasıl olsa taşta ağlar
bulutlar ağlar çiçek narin yüksek dağ
yüksektir ama bir çiçeğe vurgun
vurgun ağlar
taşlar ağlayın
ağlayışınız bir iz bırakır
bırakırda izi silen rüzgar ateşe karşı
olmayacak kadar ağlayın
bilmez değil ancak yerine
ağlayın sular
akarsa akar akmazsa yağmurlar
acılar olsun demek
su için bir bedene
havadaki zerrede bir ağlayan var
üstüne alınma duymuş gibi
gelene demişler ağla ağla ki ağla sun
sunakta bir kurban var içini dışını narlı sun

BİR BULAM

sen varsın anılırsın
bende seninle anıldığıma göre
aramızdaki perdeler kalkmasın diye bir emrin var
gel gidelim demiştin
yalnız dünyaya
bir güç bulamadım gelmek için ağlıyorum
hüzünler içindeyim
sakın unuttu deme unutulmayanlar arasında
benim adımın ve senin adın yazgısı
bir ışık ve bir gölge
gölgeler sevgimizin üstüne
deme gölge etme başka ihsan istemem
ağlayın güller ağlayın çiçekler
derleyen ve toplayan birileri yok
vedanın yeri bu inkar edemem
seni bulamadığım için hüznün oldu
kölen ve kulunum dedim yıkıldım ayaklar altına
elindeki yaranın kapandığını duydum
yarana sümbülüm
incinmedim demem artık inciniyorum
bu yan çıkışım
ayrılığımıza yoksa ne diyebilirim

suçumdan vaz geçmez misin
uzaktan baktığım yokluk
dilin olsam örneğin olsam
ne yazar turrene yolundayım
neyleyim kurtuluş yok divane
yüzüne taatta dururum
yüzümüz kalbimiz toprak
ulaşamadığım aşkımın elçisi
ağlayışına bir bak
bendeyim kaygı gününde acımız olacak demeyiz
garib insanız nedametsiz dostumuza
biganelerden içtinap da etmeyiz
seninle bir hayatımız vardı
yolunda ölmüşüz bu günahımız olsun
ah leyla gitmek yakışır güzele
kayboldu unutuşum
bir bizi bulsana

DEĞİL

seven sevilir diyorlar
nerde hani sevdiğim bir kere görmedim yüzünü
duyamadım da sesini
bir küçük eğriltilmiş cümlesine kurban
olmuş kadar değersiz gelen canlılı sözcüklere
feda olmuşum
şimdi düşünüyorum
biri benden çok sevseydi de
ben de bilseydim ve sende onu sevseydin
derdim ki yine ben sana kurban
o da yok neden ben karşılığına gelmedim
bir rüzgar setine takılmış basit bir çöl kumu
fırtınada gömülmüş tepenin ardında pişmeye
hazır bir balık
ölsün dedin yine gam çekmedim
ölüye ne gam
üstüne düşün
aybike huzurunda kalbin ihtiyacı kalmaz
ağlama yeterli dökülsün

VARDIR

bağlayacaksan bağla istersen at arkana
bir benimiz vardır
geciktirme sıkıntılar gelmeden umuma feda
edecek
bir canımız vardır
tesir eden sözler yerine kimin kahrına kimin
aşkı bizimde
bir kurbanımız vardır
peşine dolanıp duran çocuklar gibi çemenin
köşesinde
bir çevganımız vardır
yüzüne bakmaya cesaret edemeyen dili
agahımızı kahr eden
bir gönlümüz vardır
senin yanında olmayan gayretimizin karşılığına
gelen
bir efganımız vardır
ayrılığına dayanamayan meleklere sorsana
bizimle bitmeyen
bir seyranımız vardır

aşınalar geldi gitti kalan başıma bin türlü dert
ve bela
bir sen dermanımız vardır
sonu gelmez bakıp dururuz ne ucu var ne
bucağımız
bir yollarımız vardır
yürüyen tezgahına gelmek için kaç kere dert
bıçağına
bir uzanmış boyunlarımız vardır
yakınlığa kurban olmak için uzaklığına
dayanamayacak
bir hayatımız vardır
ihsanın yok diye sözler duydum yine de sana
bende olacak
bir kalbimiz vardır
istiğnadan vaz geçmelisin gücü kalmayan bu
dertliye
bir umut çare-sazımız vardır
dururken her birinde bir idam o da yanan
canlara
bir can katar halimiz vardır
seni uykudan uyandıracak sesler bitsin bizimle
bir canım sevgilimiz vardır

BİR BİLDİĞİM VAR DER GİBİ

tam bilemem
kaybettim ama kendimi kenân ilinde
can bende idi...sen beni aldın gittin
canan da bende idi sen ise ayrı kalmak için yıktın
derman yerlerimi
yıkılan kimin oldu ben mi...değil ki sen
gecenin yıkıldığı yerde kendini beğenmiş bir ay
kadar olmadım diye
sildiğin yeri birde sen kazıdın yok olsun diye
bir şans vermedin... olmuyor senin defterinde
hep kitap gibi değişmeyen oldun
değişmez değişmedi de ne oldu ciğer param
bir pirin meyhanede adını pespaye andılarda pir
ağladı mı
geçmiş derdine ilaç olmasa ne olur
yavru kuşum uçup yükseklerle yurt yapsında
benden habersiz
elem verecek saatlerden uzak
gizliden kalan bir haber kalmış mı diye baktığında
demek istemiyorum
ancak beni bitirmeden sen gideceksin

bahçeye gül gün olmuş
ama ben bilinsin istedim adını çok andım
bir bildiğim var der gibi
ancak sen bilmedin

BUGÜN BİZE BAYRAMDIR

yar yüzünü gördüm
bugün bize bayramdır
secdeler kıldım yüz sürdüm
bugün bize bayramdır

gül yüzünü saklamış
yanıbaşımda dururmuş
hem sevindim hem üzüldüm
bugün bize bayramdır

uzaklara bakıp sordum
yakınlar uzakmış
meğer görmek buymuş
bugün bize bayramdır

sırlarını açmış bize
gizli zannediordum
açıktan açığa herşey çıktı
bugün bize bayramdır

günüme baktım güneş aldım
ışığın dağıttı her yere

karanlığımı hep sildi
bugün bize bayramdır

gelin dostlar gelin
bilmediđiniz bildiđiniz şeyler
herşey göz önünde
bugün bize bayramdır

nasıl diye düşünürdüm
sevgilimin yüzünü merakla
güzellik tarifi yok
bugün bize bayramdır

ağlamak yok günah yok
buluştuđumuz yer
yorulmaya değmezmiş
bugün bize bayramdır

kalbime dur dedim
içini güller doldurdum
ben delisi mest oldum
bugün bize bayramdır

her şey bitti demeyin
asıl şimdiyi bilin
bu tarih bir dönümdür
bugün bize bayramdır

hakkındır ömrüne bereket
duymadığını duydu elbet
tur dađında musa gibi
bugün ona bayramdır

ZAMAN BUSUYUM

seni sevmeyeceğim...
yeter
...istemiyorum da
ancak sevdiğim... benim bir yanımsa nasıl
itebilirim ki
kaldığı yalnızlığın sessizliğin çıkmazlığında
ağladığını kahrını duyarken
terk et git diyenlerine
kalmış bir ulu çınarı çürümüş diye böceklere
terk mi edeceğim
fark eden olsaydı bu kadar bildiğimi
bırakmış gibi yapmak... yalnızlığın doğasına mı
gideceğim
onlar bilselerdi bir ileri bir geri atan kalbimin
sesini
dur bak bugünlerinde kalsın... benim de bir
nefesim
hayatın en derin yerinde terk edilmiş
değilim ama... dur ben yine gideceğim
sen mi... gelmesen de olur
zaten ağır olan zamanı eriteceğim
su denen bu mayi
ben içtiğin zaman busuyum diyeceğim

YORGUN

yorgun gönlümün ilacı
kalmadı dedikçe söylendiğim
kim duyar üstüne işaret edilen
bir söz ki ağızdan çıka
baş feda derken
kanım akar gerçeğinden
üzüldüğümü düşünmeyin
nasıl olsa ağlar kalbim derin derin yerlerinden
içinde rengi kalmamış ateş gibi
gel gidelim içilecek ne kaldı
yazılacak sözler misaliyi
içimin ağrıdığını duy
okurken kendini bildiğim
bir söz yok ki cansız kaldı bedenim
âşıkсан gel bu meyhaneye
geceyi sarhoş geçirtir ayık değil düşüncelerim
pir değersiz kara kömürü közledi
üstüne de şarap döküverdi
duyduğum bu... duymadığın ne ki
hepsi senin aşkından hattın başıma
çöllere düşürmüş beni leyla

kapısına geldiğim yer benim
eşiği olsa yeterdim
almadın içeri bir ulurken
ululuk kalsın kapında nasıl olsa tozlanıverdim
âşkın meyhanesinde anılmaya gerek yok
bugün sevgiliden bir haber geldi
bir ışık düşerken söndür at beni yoluna kurban
uzaktan uzağa parçalanmış kalbim
dökebilirsen demeye gerek kalmadı
ne olur dediğine bir bakma
vurduğun yerler
diye düşünmeden seni çok sevdiğim
arkadaşım diye değil canımın içine
yıkılmış bedenimi ayırmayın
her türlü sözleri senin söylemene gerek yok
ben söyleyim sustuğum yerde
geceler benim için... dert değil
sen var ol
olmayan yine benim

GÜLÜMSE DİLENCİNİM

**“Her yerde dilenebilirsin.
Her yerde herkesten her şeyi alabilirsin.
Tanrıdan da”
Abbas-ı Debs**

dünyada acı su içen
bırakırsa isyan etmeden kendini
boyacı küpüne düşürürler çemberinden geçirirler
nasıl ki dokuz küp gökten düşmez
mani olmaz dokuz perde
her yer dört meydan ve dört cevher
dumansız helva yiyemez ebcedi bilmeyen
emin değilsin ki felek rükû'u etsin
yerin cennet-i Firdevs... feridun da değil
elesti unutan adem ... ancak eli ayağıyla konuşur
gölgesiz kalır sarar gayret kubesi
hanut ile bezlen hızır pınarından sular iç
hulûlî gibi göz dikme... halifelik tacı bul...
var mı ki varlık
kaldığı yer belli
iblis binlerce yıl ibadet etti

ilahî dîvanda unutulmalarımı bir görsen
iki buğday ve bir iğne
ikiliye arkadaş olmak... kolay mı dersin
illiyyûn ve ilahî sesleniş
var ilm ül-yakîne inci-çerağdan bir yağmur dök
kalem yazmaz kâbe kavseyn-de keskindir gözün
bakışı
lâyezâle ulaşmak için
bu pazarda kırk hac bir ekmeğe satıldı
kırk kişi lacivert dolapta kırk yıl ilm-i ledün okur
yine de levhde yazılan emir levlâk sahibinin
meryem'i hamile koyan hikmet
meleklerin tavusu yahut mantıku't-tayr bilen
süleymanın mülküne varis kalır
ey yaratılış ayı...yağ-göz ile virdine çalış...
iki nura sahip olursun...
iki âlemi bırak çöllere
yedi kapılı sarayda
gönül gözü ile hakikat ve aşk
zünnarını keser yedi organla secde eder
zamansızlıkla öl
yankının perdesinde dur
insanlara minnet duyma
varlık aynasında bir söylen
ve bir tanrı yıldızına bak
kim kalmış kim bâkine
sen mi ben mi yoksa o

S'US-AMA

"bunlar onun kalbinden translate oldu "

yetmedi mi bildiklerin, söylediklerin
hazinedir pahasız
değil mi ki yorgunca
peşindeyiz harflerin
ufacık dediğın inciler
yersiz boyunlara takılsın
boyunlara candır
ama delinmesin
sor nasıl olur
bir bak yüzlere nurlanmış bedenler
senin incilerin
incindir ve daha derin
can iline ölmeyi yeğleyin
s'usuz kaldık yüzünden
beklemek olsun
boş söz olsa da yine söyleyin
kapısında köpekler
mırıldanan kediler
duyurur bir mecazı
duyun iyice yine de söylenin

kırılmadan açsaydık şu yapıyı
iyiden iyide neyi bekliyoruz
acı bir ses mi
canımı candan severim
devran canıma bendedir
kan olacak kadar
can elim can alalım can feda
derdler sığar can feza
dillere cansın aşka cavidan
can sun can sel can uran
ölüm fedadır canıma
okurdu mektebinde cami
bildi kaldı son bir tek harfi
kalmadı talibin canım
o kimse ben olayım

ZORUMA GİTMİŞTİ

"kaç kere ...
değişen bir şey olmayacak mı "

Her sözün
kalbimde başka bir yara açarak geçiyor"

sağır değil kulaklar duyulması zor
çünkü konuşmuyor
kolayı var mı birde gel ona sor
inan ki güneşe aya baktığı anda
bakmış olur mu bilmeye gerek yok
önüne eğilmiş başını bir kere kaldırmış
ölümüne düşmedi ki o bile
yükseklerde dolaşan kartalı kayalar yerden
taklit ederken gözünü yıllara mahkum
çaresiz sevdiği elsiz kolsuz heykel

gül bahçede bülbülleri çağırır
 dinlemeye doyamaz içe düşmüş dertler
 silecek kadar yok mu eli ve dili
 kudret mi olmayacak kaçınıcı kere
 -ma lı, -mı lı, -mi li... u lulu sözü peşlenmiş
 kelimeler
 döktürüp döktürüp sert yanını çıtlatsa
 değer mi demek için ne yapmalı...
 at atabilersen ölsün demek mi
 çözümü bağladığı bilinmez düğümler
 kaçında kalmış başsız bedenler
 düşerken el alem
 bir gönül yap deseler ne olur
 sonsuz küselim, merhametine
 içinde uçmamış kalmış son kelime
 tut ileride belki lazım olur
 yok olmuş biri için yaşamına var olma
 ses ver an latife-i kalbine
 asılacak kadar dost olmayacak birine
 varlık ve yoklukta
 yerliymiş sanın o dağılmış kül
 iyi ki varsın demekle olmuyor
 görmeden ve bilmeden olmak bu zor
 kelimesi kılınırken sadece inmiş binlerce harf
 yığını
 arasından dizilecek bir söz kaldı
 mezar, mezar, âh ne mezar, ne kadar mezar!
 sevimlidir sevene
 zorsun, ulusun, silmiş olma
 yok olan bir daha nasıl olur
 eli kırgın tutmaya diğer eli
 el ele verin oynayın çocuklar
 orda bir köy var uzakta

garipler yurdunun öldü adamı
huu yu ünlemiş ölmeden
üç gün geçti göçtü şimdiden
artık salâsı duyulur

NE OLUR

“hayale kaldı...fırsat elden gitti
sevdiğime şimdi ölsem
ne olur “

söylenip durma duyan olur duymayan olur
aynı şey
dermişsin gidersem ne olur
varken ne olduysa

kalmışsın gitmişsin birin ahını çekme
iki yokun arasında
olsan ne olur olmasan

nefret ettiğinde sevdiğin senin
iki yar arasında biten ot gibi

hah... iyi iki varsın dedilerde
olsan ne olur olmasan

değersiz olmayı iyiye bırak
adı anılan bir kötü
olmalı mıydı daha iyi olur

aldığını tutmazsın
baktığına doyamazsın
araya bir engel koymuş koyan
bulsan ne olur bulmasan

çocuktun tılsımlı şeker yiyemedin
paran yoktu şeker alanda
olmuşsun şimdi ihtiyar tatsan ne
olur tatmasan

çok sözler bilsen üstüne kat kat dil döksen
bilmeyen zaten bilmedi
istedim mi yok bu olmaz
olmuyorsa böylesi olsa ne olur

arkadaşın yoktu sevmeyi bilmezdin
deyip durdular gelecek gelecek
var mısın yok musun ne olur

şimdi mi sevdin birini
kimiydi sevdin kimi
yoklar arasında kaybede kaybede
yaşasan ne olur yaşamasan

sev dediler herşeyi seversin
onlar içindir bir neden yanarsın
eh bilseler bilmeseler ne olur

merkezindeyken hayatın
gideceksin diyorlar
kırk çeşit çizgi atmışlar
silinsen ne olur silinmesen

olur mu bul der öl der
ölen hep biziz zaten
bulunan yok ölsen ne olur
ölmesen

gelip gelip dönen tekrar
bu nasıl bir döngü
içine düşmüş ağır taşlar
atsan ne olur atmasan

sevilmekten gayrı uzaktan yakından
içimizi yakan tatlı tatlı gülen dünya
var mıydın onda olmasan ne
olur

ne yarsın ne yaransın
devri bilmez yok dersin
paylaşamadıktan sonra
dursak ne olur durmasak

sema edenler bilir
yolumuz gizli bilmesin eller
şimdi devran durmasak ne olur

demlerine bakma gelen olmadı
birde öl durma git
ağlansın üç gün sonra unutul
hala var mı demesen ne olur

DERDİM VAR DİRDİM ...HEMEN GİTME

**"Derinan arardım derdime
derdim bana derinan imiş"**

derdim yok ha var derdim
derdim mi derdim
dinlediğim derdimin derdimi
derdim derdimin yanında
derdime yıkılmışım derdim
sevdiğime derdim derdimsin
o da neymiş derdimi
benim derdim yanında
gereksizdir derdimi derdime
ben ağlayım derdimi
derdimin çaresi var
sevdiğim benim derdim
derdimi alma derdim
ben ne derdim
derdim ki bilsin istedim derdim
derdimi duyunca o derdim
derdimi derdimin,
sorarsa benim derdim
derdim daha çok var derdim

derdimdir bir daha derdimi
kalk bitir sen ben öleyim derdim
derdimi unutturdu derdimi
derdimi bilseydi keşke derdim
derdim sağlık olsun yalnızlık benim
var kırk derdim

İ.

Not: Bu şiiri yazdım içinde 40 derdim sığmış
hesaplamadım
derdim derdime derdimsiz ne derdim
derdinsiniz benim derdim
böyleyken böyle benim güzel derdim.
uzar gider bende bu derdim
yaz derdim yazıla derdim
hepsi 40 derdim
biz kırk kişiyiz birbirimizi biliriz.
ey benim derdim

BAŞKADIR İDA'M KÂF KALSIN

**"Bir şey oluyorsa...
başka türlü olamadığı içindir"**

didindim ulaştım İda'ma
elimdir yüksek yerleri
değiştirdi değil her şey yerinde
kanatlar kırıldı düşürdü
hani baştan olmasaydı olanlar

İda'mı bilin bin pınar saklıdır
toz dahi varmaz doruklarına
başına vur başını vur
süzülür cundalar yaz olmaz soğuna
açlığa sunar yudum yudum su
vurgun değmesin diye kızgın taşta
İda merhametlidir kahır adamına

çalıştığı yerdi balık pazarı
sonlarına bakarken üzgün
diri diri boğulan damla balığına
kır çiçeğini dahi saklarken kitaplara

damla ölmesin suda mahrum bırakma

dağların sedasına hey candan inanmayın
 bir kere duydun mu İda'ya bak
 Zeus'u onunla anarsın
 ateş kokusu zeytin ağacı
 yağmur, rüzgâr, ışık ve toprak
 bir başkadır İda'm Kâf kalsın

İ.

İda:(i.) Edremit yakınındaki Kazdağı'nın eski Yunanca adı; Girit'te bir dağ.

İda ya da daha modern adıyla Psiloritis, Girit'nin en yüksek noktasının oluşturan dağdır. Yunan mitolojisinde baş tanrı Zeus bu dağdaki bir mağarada doğmuştur.

İda Dağı, eski dönemlerde İda olarak adlandırılmıştır ve şimdiki Kaz Dağları'dır.

Edremit Körfezi'nin kuzeyinden başlayıp Çanakkale ile Balıkesir arasında uzanan bir dağdır İda Dağı. Fakat büyük ölçüde Biga Yarımadası'na uzanmaktadır. İda Dağı'nın en yüksek tepesi 1774 metre olup bu bölge Balıkesir'in Edremit ilçesine bağlı Güre beldesindedir. İda Dağı Sarıkız isimli ünlü bir efsaneye de sahiptir. Aynı zamanda dünyanın ilk güzellik yarışması İda Dağı'nda yapılmıştır. Gezi planı olarak çok uygun bir yerdir ve keşfedilecek çok bölgesi vardır.

BURAYA KADAR

**"ölmeden önce ölün"
yine yüz yok
hata kulda
dediler"**

yaz sorunu
yangınlar
fırsat sularına dökülsün
kurtlar
hanümanın sadece
sanlar
kalbe değer ufukta
rüzgar
huzurunu gizlice
tutar
koçlar gelgit doğmuş
kuzular
yüce dostsun kuladır
kapılar
göstermediğin yüzde
şifalar
değmeseydi zayıf kalbe

saçlar
tütüttü dumanla canları
oklar
olsa yoksa ölsün
karalar
yar yolu buraya
kadar

İ.

ELİM

**“iman elime
elime iman
ah elimi elim
canan bil elin”**

elim elim dualı bilelim
elimi dur el değil elim
elimin ardına elim
el inmez eli elimin
elimin eli elimin
el ile elli el ile
elden eli elimin eli
eline eline elim ki
el kinin ciğerim elin
elli elli ellimin
elimsiz dertli elim
gör elim ben gör elim
tutarlı eli yanar elim
eli can eli elimin
kurb elimde elim
eli canım iman eli
elimdir gel elim birsen eli ben elim
geç elim git elim

elim elim
siz elim biz elim el iman elim
kelimin zeytineli tur eli
kul elim yar elim
hakkını bil elim
görelî ben eli
sır elim elim elim
ciğerdelenim
yok elim bil elim dil elim

YOLCU-BİLİ

**"Bozmuştun
daha doğrusu sen"**

duygusuz kör değil
içi kararlı ulaşılmazı tercih
demeye ne hacet
karıncanın Süleyman sözü
bir mana ifade eder Tanrı katında
yüceler ezer mi yoksa
doğru söz ışığını düşürmeden
geçtiği yol boyunca çiçekleri ağaçlar
büyütür sevgi sadece onlara mı,
sus olmayınca memnun vazgeç huyundan
değişim kaçınıcı
kırılmadı döngü durmak zevki
olur ki isyan eder
atsan derine yıksan kocaman
dünyası tek kalmak
değerleri üzerine
minnetsizce azlığın
yokuşuna çıkan kervan

kurtlarına ver git
kalansızlık anlaşılamaz binlercesi
tek tük kelimenin
halini bilmek acizlere
küçük sözlerinden kalmayan
koca kitapların saklandığı
düşüncen yalnızca
silinsin bütün dediği cüzlerin
kim acır zayıflara
nefretin altında
dur gizli mutlu musun
nefretin diyemem
oluyor hepsi bize mi
sevdiğin yok seveceğin
sen mi demediğin
nedir bu sessizlik
cevabını bildiğin
istencine kurban et yokluğu
boşalsın diğersizlik ve mutluluk
olur mu olur sence
acısız geçen anılarımız
unutur gibi saklı
hangi ifade altına
yol yok
tanrı yalnızlığı kıyameti terk eder
yeniden demeyi kendinde
bulacağıma
varmaz mı kırılan tekrar
almak yolunu bıraktın
sen hala senin
kaynayan kalbinde bir sızıntı
teklüğün çokluk
okumadan vazgeç

söylemesen bir sevgiye yeniksin
uzak kalsın bak
gidiyor
ancak hangisi yolcu
bili

Bili: isim : Bilgi, malûmat.

DİL DÖNMÜYOR

**“Bilmezler üzer
ben gelemem”**

tanrı olma insan
ölüyorsun
bulmak için özünü
kaybederken imarı
zayıflıklar güçlü
onunla ölüm yıkılıyor

acı canı
merhameti görmeyen
attığı taşa muhtaç
kendini.. kendinde derken
kaybettiği açlık
yoran uykusuzluğuna
düşman olmakla çözülmüyor.

yoksun tanrı
var yahut düzeni

değiřtirmek şöyle
boyuna öteki
idam için sehba
itilirken ařađı
geren ipin acısını
söylemeye fırsat
bulmadan geçiyor.

öldü diye herşey
düşün döneni
işi olur mu
gücünü döndürecek
bir alev rüzgarında
sözünü inkar
arkadaş ile şeytan
onu bulduđu
tatmin etmiyor

deđilmiř dönüşü
tiksindiği ve bulandığı hayat
gerçek yüzünü göster
dönmüyor dili
gelmiyor ötelerden
sebebini bir türlü bilmiyor

GEL BU İŞTEN MAADA OL

**"kaldığımız evler, göçtüğümüz yerler
bu kara evden de göçeceğiz."**

mecbur değildi
sevmek isteyen
cevap için yüzüne bakmak
bağirtısını duymak
cahilane haline iltifat etmek
tanrı tahtında kuluna
istediğinde gel diyecek
insin niye
gecesiz gündüzler

meyhanede içer kendi
aşk sever pirsin ki
umutsuz nedenle
kapı köpeği kovulur
ölemiyor öldürmüyor
vefa bu mu
sessizlik yolsuz

atacak kadar ateşleri

kalp incin değil
hatır yok deme kabul et
bir daha terk eyleyenin
körün kulaksız
sırrına giriftar bayram mı edeceksin
eskinmiş haliyle

konuşur çiçekli tepe
unutmamak için çizdiğin resim
hepsini ateşleyeceksinde
bilinmez yoksun gitmiş edemezsin
gel bu işten maada ol
nasıl olsa kalan sensin
yansın değmez mi mumuna pervane
bilirsin amma mecbur değilsin

ONU YEDİ AĞUSTOS BÖCEĞİ

"Ayın gayın işleri"

nerden gele kertenkele
zamanın dikilen başını
öğlenle ikindi akşam
onu yedi ağustos böceği

ben mi ettim sen mi
emrinde değil miydi hepsi
evvellerini biliriz
şın ardı kâfî geri geldi

düşer başlarına yağın
sanki ömürler elinde
nedendi niçindi deme
peşlerine kimler gitmedi

yal ovalı hayırsızdan
sesler dağılır duyan yok
bunu bilen biri kim
kader içinde kazası var idi

baş oldu merkep kervana
develer tellal sen söyle sen işit
kertenkele ağustos böceği
darına bulutlar kara geldi

kıyalım dalgalı huyu vardı
bu iş vaveyla ile geçer mi
bir sıçrar iki sıçrar
rüzgarlarına kurban gitti

ONUN İÇİN HEP İMAN

altınım anla sorun mu var sabırla bekle
kader tutsak değil umutlar var
hayaller başkasına birer birer
acıma yolun sonu
anlayan olmayacaksa
başını öne eğ git
kördüğüm bakış içinde
kim anlar halini üzülme demekle
gönlü hoş eden ses
eksik olmasın kaynattı kaynatan
söndürecek güne bakmak için
hazırlan kaybetmeden
inanır kaderse ayrılmaz
sadece zaman ve çokça dua
onun için hep iman
inşallah işler yolunda

BEYAZ MEKTUBUMA KIRMIZI NOKTA

" her gün birini kaybediyorum
sen bari gitme"

üzgün zamandayım sabırla çok görmek
istediğim
canıma mektup atasım geldi
hep gelirde döndü elim
nasıl olsa
ben istedim de olsun diyemedim
bağırsak tanrıya mahcup halim
canlıca kaybettiğim hatıram masum
çok zor
dilimden kayan dondurmam tatlı ne fayda
yemez oldum dokunur şekerim
akşam ve gün olmuyor gidişini duyar
kaybederken sevdiklerim
eskiden demek olmasa
oturduğumuz sofrada beraber baktığımız tarihi
tas
kaşık uzattığımız bir an bile
silinmek için

mektuplar var belki yaza
ilkbahardan atamadığım
ulaşır bir yerde yaprak sayfaya düşerde
gidenlere cevap getiren postacım
grev yoksa nerde
kargocu meleklere kırgınım sesim çıkmaz
derim sevdiğim beni hiç unutmaz
uzun uzun bakan bakışlar bebeğinde
güneşi doğur yerine batırma
gel mektuplarının birini yine göndermişsin
sayfa beyaz üstüne yazılmış harfler beyaz
okuyamadım demem ancak ifadeler de
beyaz bir anlatabilsem
okuyorum sayfayı
sadece koyduğun bir nokta
ah üstüne ne destanlar yazılır
bu nokta işi çoğalır bilirim

evet mektubu inanın geldi
noktası gözüme hemen değdi
çok ağladım
canım yandı yaşlar boşandı
ah bir görseniz ne dağıldı ne renklendi
etmeyin merak siyah değil kırmızı
ancak garibim sayfadan saçları dağıldı
ucundan da bana bir harfi kaldı

biliyorum okuyorum söylüyorum
ancak ben sevmişim toprak döküle
karşılığı yok bir kelime
örtülsün yine karlar üstüne

BİR HÛ SANA

**"Allah, sizin konuşmanızı işitir.
Mücadele: 1"**

kır zincirleri sert rüzgar bekleme
melteminle hemincek yumuşayıverir
düşeriz kalkarız yorgun savaşçıyız
küsmeyiz meyhaneye kulluğa gideriz

sonsuzluk duasını bilirsin
sırlarını öğretti sana pirimiz
deme yeniden kalsın gereksiz
istersen ayıkır içimizi payine dökeriz

ne cınardı be şimdi tırpanlık ekin çalı çırpı
harfler aynı neyimiz kolaylı
deriz bir ince "e" ve bir de "he"
n'olur bitişir canhıraş boğaza geliriz

birleşse yer gök çakar şimşeği
eğlen son isteğimiz bir he sesi
kim ne diyebildi Şeb-i arusun "hu" sesi

uzat dudağa dök tabibim şerbetimiz

yazgı belli zaten kullarız
nedir tanrı kul beraberliği
inemezsin kuluna gelme sen
seçilmişsin inan budur isteğimiz

kalır boğazda son harfler
ehle kırsaydın zincirleri
rahmanın nefesi âhlandı
bir Hû sana yetmez miyiz

ACIMA YOLUN SONU

"Ne edepli'di
başı öne eğik kahramanlar gibi
haddi aşmadan sadakatle"

ağlar mıydın
biliyorum üzülüyordun
çok bekledim çaresiz
beni de hatırlar sorar
halim kalmadı mecburen geldim

bulmuş muydun
içim yanar çığıramaz haldeyim
acımaz biryana sunarsın
kanar ciğerimin musluğu
şifalar verir mi acılarla geldim

uzatmış mıydın
vefasılık kimden emanet
böyle değil kır dizginleri
akardı çeşmeyi bir el açsa

paslı suları içmeye razı geldim

beklemez miydin
yine sözümü bozdum inkar ettim
konuksuz geçen günlerimin dostu
tanrımın gölgesinin yere düşme
senin ayaklarına bezenmeye geldim

alçalmış mıydın
belki buluşamayız iki cihanda
bana gürzler değsin sana değil
hakkındır kainat ve aheng
mağara kapına uzanmaya geldim

ibrahimle miydin
güneşine yıldızına ayına bakarken
bense unutulmuş bir köşende
yalvarırken attığın kara geceye
günüm doğsun diye efgâna geldim

geceler miydin
kanarken derin derin kalbim
sarıl bana bir benle kal
içim acıyor ermiştir erenler
sözün bittiği yer can vermeye geldim

TEMÂSİLE VE CİFÂN

**"cami kapısında
başımı hiç kaldırmadım"**

temâsili özler doyumsuzdur cifânın
hikmeti saklıdır kurdunda
geliş esinti silinmez güzellik
bekleyiş değerler için döner mi

saklandı arkasına gölge beden
uzun bakış ayın batışında düşünceli
kızılcam bağlar kopardı hepsi bir yana
çiçekler sararır yapraklar düşerdi

şimdi nerden geldi gözle kalp kavruk
köklüdür karanlık yalnızlık hikayeleri
benliğinde dilekleri değil mutlu
nefesin dumanlarıyla kurdu merdiveni

ağlayışlar serseri hatemi perdeler
donuklar sanırsın ayrılmış

Çöl razı efkar düzensiz
sailin ermiştir gözler kapalı

meyhanede sarhoşluk yalnızlık dinerken
uluhileri dilkeşindir feda
nümi ezeli olanlar hakkına
pişman olsun unutmasın bu ahı dedi

GÖZ MÜREN ÇİZ DEFTERİ

"ağlayacağımda,
yine yüzünü göstermeyecek
biliyorum"

diken üstü canım çiçeğim ağaçlar
kalp üzgün kalaydı hatıralar
gökten inen bütün yazgı
senin ve benim silinmeden tekrar

sızlanır gidişine katarlar arkandan
yolcusuz kalmaz zamanın
kapılar ardında yazınsız
sözsüz gizli gizli itirazlar

şimdi dönüş sormuyor ve gidiyor
oturduğu sofrada tık ses
sonu şükürlerle edilen dua
dinler de usandı kulaklar

amindir dilekleri anlaşılmaz istekler
ayrılık olacak bu kimin derdi
çek elim bu sıralar ağlamaklı
içtiği sigarada saklandı gök dumanlar

ateşin kalbi çıkmak ister
akar gözyaşı acı derin sular
izim gider anla gizli kalsın
paylaşamadık karabasan bulutlar

karaya doğar beladan rahmet
atılırken taşlar içe kaydı
keşke isteseydi can vermez mi
elemine gönülden için için ağlar

yar kime gül böyleyken
gel ha bakalem anlar mı
kıyıda görmeden uçan kaçınıcı kuş
ah nerde onlarda çığırtılar

artık hakkın sessiz yazar
sen oku hecesi sesiyle uzundur
anlarsa değersiz karşılığı
beklemekle olmaz ağlamalar

dön döner dönüş döndü
yok olunca bir kalemde
kolay mı yol bulmak ve açmak
dolma kalemi de kurşunlar

değişmez kaderdir kitap
çizilir ele geçmesin defter

göz müren akar siyah mayi
çiz içini beyaz sayfaları hala var

İ.

MÜREN: Irmak, akarsu

HADİ SENE EMİ

"mezartaşımı ziyarete"

nerede hata yapılır
özürde azarlananda
sor ne demekle olmuyor
anlamayan kim
kesen soruları çeken
ağlayanı yok uzak diyarlar garibi
uğruna gam bırakmayan melekler
gönül kıran çaresizlik hüzün
duyulmayan gülme için
sağır kalan dile iğneler batsın
aydınlığı tarif değil
lütfuna açlık düşülen
kuyusunda dökülür sözler
çekip gider bir dönüşle
kalemleri kırılmış idam mahkumu
düşünceli yıkamadan ağır işlek yolu
dilenci ağzına düşer son hitap
merhamet cümlesi

acımasızlık ısrarı görse denizleri engel koyan
tepeden yıkıldı beden
ayak kayan rüyayı kim tutmuş bilmeden
kurumadan arar dilek ağacını son yolcu
sesi gelir affet yerine
her şey bitti değil ki
inatla değerli sevgi
sözcükler parçalı harfleri ölü
boş nüshanın üzerine çizilen kalpte
noktalı yerleri sil
türlü neden konmaz kalbe
git sırrın içine bir dünya döğör
hadi sene emi

HAKKI BİLMEZ

"sevmenin yetmediği zamanlarda yaşamak"

korkmaz bilirdi ancak
çığlık yerinde
ışksız sessiz bir gemi

söylenir her şey kimi tutar
saklanır perdede kara lekeler
açma silme düşünceni

çaresiz yut inkarları
değirme yüksek yerleri
ölümlü bil pencerenin çarptığı yeli

gizli gizli yaşlı yolunda ayaklar kandır
sonludur gidecek
şımarsınlar bulsunlar sevensin gerçeği

düşündür hakikat
acı bilir meleksin
aşkın değsin üstüne şefkat eli

çağır aklı yıkılmaktır
bulmaca gibi çöz oku
ağlar sözler yalnızlıktır gezini

sözdür yalana daha yakın
doğru söyler hakkı bilmez
atlarına bindi iyiler gitti

DERLER

çıgılıklar vardı... sessiz
duymazdı kimseler
gülüşler... ağlamaya döndü...
şimdi keserler... kendini...
kimdi...
onlar... bunlar ...bir sessizlik içinde
kayanlar...
kalkan ve bir değışmez hal vardı

hakkı... her zaman söyle...
söyle ki... yalnız kalasın
güç çok... neye yarar cevap bilinmeden...
son diyecekler var...
kim kaldı

derler...derler
haksızsa... haklısın... fark etmez
söz başına... ayağına...
yine derler

dağların tepelerinde...vadilerde uyku
bir sersemlik ve bir rüya
uzak ama uzak
birine yakındır ...
taşına var çok nameler
tepeden bakana
anlatılacak rüyalar olsaydı

O...GELDİ Mİ

buldum...
yıllardır... düşümde olmasa
aklımda... dahası derinlerde
hep onunla... beraber dururken
sandığımı... kaybettim ... kalmışım içimde
bugün mü... bulundun yeniden
çok özlenmiş...kaybedilmiş değilken
kapanan ayaklarına ... bırakılsın
karanlık dünya... güneşli günü
buldum
düşündüm...değil... o
kaçtır... ağlayacak gözüm var
düşlemeye gereksiz... gerçek kadar
ansın... heyecanla gözleri
döndüren baş sersemliği
durulmak gecikti
ayrılmakla beraber
üzülen günler... ağlanan çeşme başları
nerede şimdi
olmadı geç... geceler sonsuz
içler... yanıyor

herşey değil de... unutma unutuşu
yolun yan tarafına bakarken
gelene gidene ufkun... güneşi doğmamış
ağlayın dostlar acıyı görmüş bedeni...
buldum
beklediğim değil, tekrardır gelişi
düşünüyorum... gelmeyecekti
o...geldi mi

TAŞIMA BİR MAĞARA

“(İçlerinden biri şöyle demişti:)”Mademki siz, onlardan ve Allah'tan başka taptıkları putlardan ayrıldınız, o halde mağaraya sığının ki, Rabbiniz sizin için rahmetini yaysın ve işinizi rast getirip kolaylaştırsın.” (18, Kehf/16)

taş mıyım... aynı kaldım
koptu fırtınalar, yağmurum yağdı
tozlarım uçmaz oldu... neden
kaldırım taşı

gözyaşlarım seller gibi
akarken üstünden
köprü bacaklarına
taşım... harç katığı

merhamet hangi diyarın esintisi
taşıma... eseri var mıydı
duygusuz da değil
acılar denizinde yollara dağıldı

-isyan ediyorum

aslın nedir... taşın ...
sığınağım tanrıya
bağrımıza taşlar
mağaradan atıldı

taş... cehennem katığı
hayat çamuruna... yol yatağı
konulmaz mıydı taşım
ocaklara üç çatı

kötülük dönüyor... iyilikler karşı
varken sevgisi taş
sırladılar mağaraya
karanlık da olsa... yalnızlığı

birim... bana kalsın.
hissiz değildir... taşlarım... tınısında
duyulsun aşkın
taşım kalbin aradıkları

rüzgarlar boran
eskiden de vardı... şimdi de
dönence çaresiz
merhamet taşı bilerek andı

doğuş yerimiz... mağarasıdır
ölmeden hep taşlarız
atınca aydınlıkları
sığın... taşımla... karanlıkları

PERVÂNELERİ

“Ey gönül!
Cünûn vadilerini yalnız gez.
Aklın kuyruğuna takılıp Kays 'ın ruhunu
utandırma.”
Hayret âleminin ileri gelenlerinden ders al.
Ne yaparsan yap, ama söyleme.
Nâ'ilî

cîm nûn! gönüller paramparça...
elifden önce yazılır mı
ondan özge... perdeler yırtılsa...
ipin düğümü çözülür ... çıkar ucu ona

dalgalar meydanda... dibi görünmez...
boyunlarda zincirler ... kafesinde kuşlar
binlerce belâ ve azaptan... aşkı seçilmiş
bari bir harf kalsaydı... câna ferdir

bükülür altında... kâf dağı... bir yükür
çok söylendiler... kolay mı... aşk... derdi...
o bir rüyâ ve hayâl değildi
eşiğinin toprağı secdegâhlarıdır

sersemliğe... şaşkın... rehber etmeden eşeğı
düşmüşler...esiri ... gamın tuzağına

inlemede olan günleri... karmaşıktır...
umulmayan yerden bir haber verseydi

şarap küpü gibi... köşeye çekilmediler ...
kırıldılar, döküldüler... yükseliriz diye arşa
o ise attı bir kuyuya... baksa... saadet mi var...
günlerdir evleri ... uyumaz... zindanları oldu

vakit geçirmediler... olur olmazla
sevgili gecelerinde mum gibi
söylemediler sır ... başlarını verdiler
onların geceleri gündüzler mi... bilinmiyor

kanlı göz yaşları... tene sel olsa
dar şişeye hapsolür mü gül suları
yok eder seni... ey mum... havaya uyma ...
onlar ... ağlar... başkasını sensiz aramazlar

bir baksaydın şu inleyenlere ...
yanıyorlar ... saklanmaya takatleri kalmadı
günleri hapis... geceleri hayat mı
başlarına siyahlar vurdu... dumansız kayboldular

deliler mi...dinsizleri mi... diye ayıplama
gökten mi yerden mi... bir taş atılsa
değmez... şarhoştur kafaları...dönüyor...
onlar gölgesini görmüş canın pervaneleri

KAZANA FAL TUTTUM

**"kaynayan kazanın kulpu olmayınca
kırk kulp takarlar
hiç birisi kazanı yerinden oynatamaz."**

fal tuttum... kazana
"her şey bulunur" çıktı
muhtaç olduk çaputa
kim tutulur... bu kulpsuz kazana

doldur suyu... kaynat
dudak vurulmaz içeni olmaz
hammalı yok taşınmaz pazara

değerliyimdir.. demekle olmuyor
gel... vazgeç bu kibirden
buluşma ateşle... unutma kazan yerini
boşalır dolarlar cümleyi kazana

kulpsuz... o var... bu var..
şu yokta... bu yok... ne oldu sanki
fal mı tuttular öylesine kazana...

bul bir hasdemirci...
kim okuna... kimler tutuna
kazan kazandır... ayak diren
sözü halde... tamam olur yazana...

oku... okutma hepsi bir dert küpü
yan yanadır dört köşende... tutulsa
el yanar... can yanar... kulpsuz kazana

İÇ ŞARABI... DEĞERSİZDİR

**"biz yoğuz...
her şey bizdeyken"**

söylendi... kötüler
kırıkça...kelamı hakkında...
toprak dahi kabul etmedi
olur mu böyle... tasdikcesine

hatalar defterden... silinir...
gönülden tekrarı olsa ...
başta gelmişse... anlayışsızlık
kitap değişmez ... kararır günlercesine

sorsalar... neden... bilmezler
hakk... onlar için ayrı mı
yokluk yolu... çelpeşiktir
sevgili yüzünü ... eğriltircesine

hesap vermek... onların değilken
toplar kelimeleri... harfleri
simsar gibi oturur... halde
sağlamları atar çerçöpçesine

hakikat birdir... incedir

dostlar... iyi ve kötü
icmale bakar... ziyan yazar...
başı başına vekilmişcesine

aşk meyhaneye düşürür
kadeh altından... şerbet sızdırır...
saki şarap sundu mu
imanı sattırır zay'edercesine

iç şarabı... değersizdir...
korkma... hakkın kalmadı diye
ayıklık... kabul görmez oldu...
mecnun ol...hesap istenilmezcesine

ERENLERİ'N

"kendine,
kendin gibi ne'n var mı"

sen benimle... ben seni'n
düşü'nlerine bir bak n'endeyim
bende ağlayan ... tükenmişlerin var...

taş kalplisin... susarsın
ağlarken gül... demi'n gül...
susuz kalmış ... topraksız ölenlerin var

hicran kaybeder... söz ünlesin
n'e hakkı görün... n'e hakka gelin
e'ni boyunda olanların var

aşkı bulur... yolunu kaybeder
n'endir... sorar durur kapında...
ölmeyi arzulayanların var

yoluna yüzüstü düşenlere
yarasına merhem bulamayanlara
n'en doktor ... n'e kahinlerin var.

ısrar perdeleri yırtılsın ...
deme'n unutulmadan
pişine'n dua etmiş erenleri'n var.

GÖLGEDEN ÇIK

dışını görenler içine girmeden
hangi ateşe düştüklerini nasıl bilirler
bir alev ki kokusuz parlamayan cinsten
onu renkli şeker zannedip yutuverirler

boğazda durur mu demirden şeker
sağlamış... zannedilen yıkıntısız... viraneler
sel gelse altında kalıverirler

kuyumcu dükkanına sığmayan kantar
tokmağı oynamaz... altını nasıl tartar
sen yine gölgeden çıkmaya bak..
olmazsa... onu güneşle yıkıverirler

HAYAT ACI ... DENİZİNDE BOĞULMADAN

"bu bir rüya"

ay ışığında...içim bir deniz...
çöl kalbimde kumlar çarpışıyor
önüm arkası bir çınar
ilerde dizili develer kervanı
yavaş yavaş nedensiz uzaklaşıyor

kafam karışık... bir ses geldi... ağlama...
etkileyen ol ...etkilenmeden
geriye gidersin ağladıkça
benim değil... senin olsun isteklerin ...
ancak bu doğru... çok zor

haber verdiler...sonsuzluğa gel
yasak değil... bassaydın bu sırı
saydam okunaksız giz olana...
olmazsa dokun...içinde büyük depremler
açılmaz mühürler...kilitler...sımsıkı

onlar zayıftır... çiçeklere bir bak
buna rağmen güzellikler saçıyor
çıkarsa ruhunu okşayacak biri...
hayat acı ... denizinde boğulmadan
yılmadan devam et...ne onlarla....ne onlarsız

AH BÂKİ KALDI

parçalandı gönül sözleri
eski günlere bir bak...
derdi sen gül... içinden zehirler ...
kaldığı yer...yoksul hatıralar...
şarkıları okumaya kimi ortak etti

dört yan bir oda... yurt viran...
olmaz diyemiyor...konukluğu
bir de an diyecek kadar kalmadı
gitti yaran... ağlayın dostlar
külhan kalbine kor ateşler döktü

olsaydı keşke meyhane içinde
içtiği sızılar... kalp sarhoş...
yalnız başına düşen aklar ...
çökmüş duvar dibine dizler
silinmez bir ah bâki kaldı

YOL BAZEN KULUNA KURBAN

**” yolcu.. yolda ol,
taşınan sepet varsa
illaki bir sırtta vardır”**

yolcu! aradığın... gideceğin yer...
düşündüğün... ama kırk kez kalbini çevirip
arkana dönüp baktığın
terlerinden ırmaklar akarken... içilmez
aradığın bir yağmur damlası...
güneşin batmadığı ülke
duyduğun her hikaye... şüpheli
olsun... istediğin... ölümüne varmaktı
terk edemediğin yolu... şimdilerde
yine soruyorsun

eskimiş köhne duraklarda
yan gelenler... dik gidenler...
ayakların dermansız... kalbin
söylenmediler diye yorgun
bitmeyecek ... kırkın hikayeleri
birbirine uymayan kılavuzlar

bırakırken seni ...kalk... yer vermezler
yol burası...dinlendirmezler

yolcu nerdesin...
yol olanla... yolda giden bir midir
sor ki ... yol... derse bilmiyorum
ötesi ve gerisi...yolum türküleri...
taş ve topraktır diye üzülme
yol bazen kuluna kurban ...
sor...ana... yol varana
ne yol... kim yolcu

ÖLÜM KADAR YAKIN... NEFESLE

hayalim var, güzel bir hayat
senin için... hep soldurmak
kendime küfürler ederken
ben mi... acılarım kıvrandır
yorgunum, dilim dilim ...kalbim

boğulurken ipimle ...çizme beni...
karalama...fazlasını kim beklemiş
sevincim tutuklu
gönül kuşumu ... uçur
karalar estir... sevda yelim

neydi bu üzen... bulunduğum kafeste
çırpınan kalbimin tiktakları
zamanla artık yarışmıyor
sustukları andan beri...
ses var... nede bir heyecan veriyor

sensizliğime ve unutulmuş olmak
hayatı garip yaşamak
gitmek... çok zor geldi... diyemeden
tutulan yağmur bulutlarından

akmak için ağlamak istiyorum

geçen günlerimi bağışla
hepsi kendime kızdığım içindi
seni tanımak istediğime
neden... bulmadığım dertlere
başımı eğdim... kaldırsan beni

hayatına yeniden girmek
anlamsız... olmakla beraber
söylenip... bağırarak... çağırmak
ölüm kadar yakın... nefesle
olmayacak gibi... istiyorum

KAMCA

şaman niyetine ıduk ıduk hayvanlar adayıp
ırka baktı...arvış arvadı yaptı
çocuklar korkmasın diye abaçı umacıdan
boyunlarına monçuk boncuk
siyah temiz taştan yüzüklerine kaş taktı
yatçı yatladı... tütsü verdi "ısrık ısrık!" la
periler
bostanlara göz değmesin diye abakı
"kaç, kaç!" dedi... üzerlik ve öd ağacı yakıp...
üngüjinle
eğer geceleri tiki duyarsam
us kuşu öterse... son umayın olsun
yüzünde uçguk çıksın
küek kemiğin karışsın
temü (demir) girsin, kızıl çıksın... diye anlaştı
olan oldu... oğlan yilpindi... yel çarptı
kam çivilara savaş açtı "kovuç, kovuç!" dedi
yelviçin yelvisi yeti başlığ yil büke
yedi gün sonra yog basan yendi
bugüne kadar bu ırk hala devam etti

HÂLÂ DER GİBİ

kaçmak... isteyişi boştu ... istemese de
birini bulmak hevesiyle
halidir ruhu... bulmuş ezeli
atsaydı yerlere kaybederdi
gizlice kendini
ilkinden anlar... hasta yürek
şimdi hayalde... zavallı biri
bekleme asla ve sorma
ama üç harfte... odaklanmış gibi
hor gördü... alay etti ve bir deliydi
evet... diyeni
yerinde olsa...aynı şeyi
ya söyleyemez... ya da ölümden
onu söylerdi
değişir mi anlamayan biri ...
hâlâ der gibi

SAY OLUR

ağlayanın bahçe suyu... tükenmez
dertli kuyusu... kurur mu... nihayetsiz
tutacak ipi yok... çıkarmak isteyene
dinlensin mahzende... vefasızın ciğerdelen
nağmeleri

sevgi düşkünlüğü aklını alandır
bekleyen bulmadı ... susan bilmedi
açın... kapısız evi... ... yoksa cesaretin
merdiven dayalı köşkün kırıktır penceresi

sevgisiz ve selamsız... sabahları akşamlar
eksik mi kalır... kalbinin işleri ...değişir mi
sevenin yüzünden dökülse inci taneleri
bassan ayak üstüne... ceminde hıştırtısını
duyarsın

boyun kes... kanlı kalbe vursun nameler
toprak alevdir, içinden yakarken bedeni
neden hala hayalde ısrarlısın, gel buraya...
demine bekliyorum... söz verdiğimiz gibi

her zaman yalnızım... deminde... manası yok
bunun....

aşk yolunda nice kervanlar vadide kaldı ...
bülbüller sustu... akbabalar ve sırtlanlar
gönül suyu yerine... kanımız içtiler

büyük ölmek için kaç kere dilendim
kuyunun kaynağı bellidir... ağlama suları ...
can vereni bir... say olur... ikinin birine
sevgili içmez diye  z lmem... g zyaşımla
d kerim

DEĞERSİZ BİR ANIMA

"... anılması değersiz bir zaman..."

Dehr-1

çoktandır... bir anla... bırakmasan
günler geçti... unutilanlar oldu
sigaralar yangını... çakan kibritler...
yıkıntıda... küllenmiş çöpler oldu

kurumadan son damla... gözlerim
ıslansın... bir ırmak arıyor ...
çizildiğimiz... hatıralar ağacı
darağacıma kesilen... kollar oldu

boğuk boğuk gömülürken sokaklara
bir an... demeyi unutmazdım
ayaklar suskun... yürümeyi unutmuş
gecem sesleri... bekçiler oldu

unutmak... unutilmak güzel değil
kapından dışarı kovdun her zaman
yürüyüşü bozulmuş kaldırımlar
yıllar, aylar... günlerim kayboldu

nasıl kırılınsın... yüzüzlük aynam
mirasımızdan kalan bir şarap şişesi
el vermezsin içime ... suçluyum belki
çaresizliğim yalnızlığıma savruldu

***

anima: i. anima, ruh, akıl, can; varoluş; erkek
kişiliğinin kadınsı yönü (Jung psikolojisine
göre); gerçek içsel öz

ANIYORUM DA İSTEDİĞİN KİM

"Her dostluğun gökyüzünde bir meleği
varmış.
Yeryüzünde biten dostluklar için
gökyüzünde melekler ağlarlarmış.
Özüm [kendim] yüzünden
hiç biri o zaman kalmayacak.
"Alıntı"

geçmiş... içimdeki heyecanlar
güzel bildiğim... noksanlık
günleri... sayısız olunca
ruhumla kalbimin küllenmesini
anıyorum... dillendiremediğim hatıralar

vefasız değilsin cihanın... sor hangi
yerdeyim
görünce sokaklar başında gölgeni
tutuşup yanacak kadar ergin olmasam da
anıyorum diyen gözlerim akar

bahtım sana doğuştan... aşık

gibi söyleyemesem de
karanlık elbiselerini üzerimden alman için
matemli gözlerle ağlarken
gecelerde olan yalnızlığımı anlayabildin mi

her anın hikmetini dilinden
tafafta bulamayışımın acısı
her gün aşkıımı bir nedenle yıkışın
yerde değil...gökten indirdiğin
meleklerindir
hep olsun istedin... dileklerini
onu da canıma bağlarken
anıyorum da istediğin kim...ben miyim

**NASIL OLSA DAYANACAK BİR YERİM VAR
DİYE**

**“istemeden olacak zaten.
istemekle olamaz ki bu.”**

**“her şey kendiliğinden
önce akan bir su
...durulacaksın.
en sonunda da buhar olup
uçacaksın.”**

yerin dolmayacak belki
herkes bir tane...
gelenler ve gidenler arasında azizler
sen kendini bulmuştun
vedanın bittiği yerde değil
olmamak ve sorunuyla uzlaşmamak
duyduğum her şeyde anladığın
kayboluşuna bir türlü mana veremeyişin
sevdiğini düşündün diye güvenemediğin
hatalı ve hatasız ayrılışını bulmak ve çözmek
için ...düğüm
gerekseydi... onu... atar mısın
düğüm düğüm değil ki ...düğümlemekte

kesseydi... belki İskender keserse
parçalardı daha düğüm olmazdı
mümkün değil ...kalsaydı hepsi
acıyla... duymayacak kadar zalimdir diyemem
... yine de
çürümek olan kaderlerini birleştiren
topraklarımız vardı.

şimdi mutlu musun... beklediğin yolcu
ve sefersiz bir hayat ve
müjde hangi telin üstünde
bir kuşun sesinde sana gelecekte
bahar nisanında.... sonrası bir yaz sıcağı
dönmeye çalıştığın tükenişin
sözün bittiği yerde... kendine güç
yetiremediğin
dağın arkası mı
umutlarını çıkardığın sahrada ilk adım ...hiç
sen olmayı düşünmediğine... çok üzüleceksin.
o basitler dediğin şey...
tepeden kervanın ağır gidişini seyrederken
leylanın... sürünerek giden mecnunu durabilir
mi
gitti demek yerine gel ... zor değildi ki
başında hayat verdiğin o şeyler
senindi, sendin....fakat o uzaklaşan garipler
yurdunun
topraklaşacak bedeni toz olmak için çölüne
gidiyor.
çıktığımız o yere... gelecektir belki bir toz gibi
onu da üzerinden yelpaze ile savurmak
isteyeşin
olur mu... gelenler ve gidenler arasında

azizler olmak
yaz... belki gelirdi... kışa gelmeden.
yükseklerin içinde hiçlik gerekmiyordu.
beraber ve bir sofrada... bir kaşıklı tas ve çaylı
tabak kadar
yakın olabilmek mümkünken... gitti
var mı yok mu ... fırsat vermedin
yoksa bir şey ...neden evet ...sen şahit ol...
varına
kim kazana... kim pişe değil mi
ayakların altında sürünsün kalsın
nasıl olsa dayanacak bir yerim var diye

KAPANMAK

“Rüzgârın geldiği bütün kapıları kapa”

“Zamanımızı ayıplıyoruz, ayıp bizde
de değilse”

yollar kesişse... sıradanlığın çıkışsızlığı
hiç istemeden birbirimize açılmayan hayatları
dinlemek hoşumuza gitmiyor
hayata bir şeyler katmalı
bıkmadan memnuniyetle
aslında keşfedilmeyi bekleyen
ne kadar çok şeyimiz var
kendimiz ve serüvenimizde
yürümek
binbir gece masalında yaşayan Şehrazad gibi
kapanmak... biz... başkası ile içimizi
konuşmamak
sırf bunun için yoldaş olmaya değer
sınırsız...sınırlarımız

çekinmeden aşmadan
sözlerimizle... içimizi...kendimizi bulmak,
bir farkındalık olsun
düşüncelerimiz yorgun... kalbimiz yalnız
güneş doğarken gülbahçemize
karamadan... bir huzur veren
ermişliğin ruhuna varmak...bir daha
uyanmamak kadar
kucaklasın kıvranan bedenimizi ruhumuz
acılar ve isteyişle kapanmak istiyoruz

(Alıntı)

GÜZELYERDEYİM

güzelyere koydular...
nedir... sorma güzelim
unuttuğun uğramaya gelmediğin...
günlerim hayali... tükenmeden
değil sözcük ...andığın bir harf gibi

kapandım ...söylerken boğuluyorum
yüzüme vurur gibi yoksunluğumu...
boyun bükmüş halime
hırdavat pazarında... parça parça
ve uçan kuşlara dane gibi

açılmış çığırılarımı bir görseydin
karikatür etmeden... hayatımı çizme...
değersiz bir hikaye yalnızlığım
esintim mecalsiz...hayalde kollarım...
ayaklarım bağlı gibi

daha ne kadar bekleyebilirim
nunum ayrılırken noktasından
uzanmış elife doğru...
bir mim koysaydın
güzelyerdeyim...ölümüne susmuş gibi...